

2. W razie braku zgody, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 34 ust. 2 i 3.

Art. 36. 1. Jeżeli sprzedaż udziałów lub akcji ma nastąpić w drodze egzekucji, spółka może w terminie miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia o zarządzeniu sprzedaży wskazać osobę, która nabędzie udziały lub akcje za cenę, jaką na jej wniosek ustali sąd, po zasięgnięciu opinii biegłych.

2. Niezgłoszenie wniosku o ustalenie ceny lub nieuiszczenie ceny komornikowi przez osobę wskazaną przez spółkę w terminie miesiąca od zawiadomienia spółki o jej ustaleniu powoduje sprzedaż udziałów lub akcji w trybie przewidzianym w przepisach egzekucyjnych.

Art. 37. W razie likwidacji spółki, jeżeli umowa lub inne akty założycielskie spółki nie stanowią inaczej, polskim współnikom przysługuje prawo pierwokupu rzeczy i praw stanowiących majątek spółki.

Rozdział 8

Rozstrzyganie sporów.

Art. 38. 1. Spory, w których stroną jest spółka, rozpatruje sąd.

2. Spory, o których mowa w ust. 1, mogą być podane pod rozstrzygnięcie sądu polubownego na zasadach określonych w obowiązujących przepisach.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy szczególne i końcowe.

Art. 39. W ustawie z dnia 25 września 1981 r. o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego (Dz. U. Nr 24, poz. 123) w art. 24 w ust. 1 w pkt 4 na końcu dodaje się wyrazy „a także spółki”.

Art. 40. Nadzór nad działalnością spółek sprawuje Minister Handlu Zagranicznego.

Art. 41. 1. Ustawa nie dotyczy spółek, których tworzenie i działalność określają przepisy ustaw:

1) z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1985 r. Nr 13, poz. 58),

2) z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318).

2. Ustawa nie dotyczy, z zastrzeżeniem przepisów art. 42, przedsiębiorstw międzynarodowych, chyba że umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

Art. 42. 1. Jeżeli umowa międzynarodowa, o której mowa w art. 41 ust. 2, przewiduje, że przedsiębiorstwo międzynarodowe lub jego oddział, z siedzibą na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ma osobowość prawną, przedsiębiorstwo to lub jego oddział uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisu do rejestru handlowego.

2. Wpis do rejestru handlowego następuje na wniosek właściwego organu przedsiębiorstwa międzynarodowego lub jego oddziału. Podstawę rejestracji stanowi uwierzytelniony odpis tekstu polskiego albo uwierzytelniony przekład na język polski umowy o utworzeniu przedsiębiorstwa międzynarodowego, o którym mowa w art. 41 ust. 2, lub jego oddziału. Do umowy należy również załączyć wykaz zawierający imiona i nazwiska członków dyirekcji oraz pełnomocników takiego przedsiębiorstwa lub jego oddziału.

3. Do rejestracji przedsiębiorstw międzynarodowych lub ich oddziałów stosuje się odpowiednio przepisy o rejestrze handlowym, dotyczące spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, z uwzględnieniem postanowień umowy międzynarodowej.

Art. 43. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

89

USTAWA

z dnia 23 kwietnia 1986 r.

o zmianie ustawy o wykonywaniu i organizacji rzemiosła.

Art. 1. W ustawie z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40, z 1984 r. Nr 5, poz. 24 i z 1985 r. Nr 3, poz. 12) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 w ust. 2 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) uchyla się od dokonywania odpisów na działalność socjalną dla pracowników zakładów rzemieślniczych i uczniów pobierających naukę zawodu w tych zakładach oraz członków ich rodzin, a także na pomoc w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych pracowników zakładów rzemieślniczych i ich rodzin; cofnięcie uprawnienia następuje na wniosek właściwego cechu.”

2) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. Członkowie cechu obowiązani są uiszczać składki członkowskie, a także dokonywać odpisów na działalność socjalną dla pracowników zakładów rzemieślniczych i uczniów pobierających naukę zawodu oraz członków ich rodzin (fundusz socjalny) i pomoc w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych pracowników zakładów rzemieślniczych i ich rodzin (fundusz mieszkaniowy).

2. Wysokość składki członkowskiej ustala walne zgromadzenie członków cechu. Centralny Związek Rzemiosła ustala za-

sady, według jakich w ramach składek organizacje cechowe uczestniczą w pokrywaniu potrzeb działalności statutowej izb rzemieślniczych i Centralnego Związku Rzemiosła.

3. Sposób tworzenia i gromadzenia funduszy socjalnego i mieszkaniowego oraz zasady udzielania świadczeń i pomocy z tych funduszy dla pracowników zakładów rzemieślniczych, cechów, spółdzielni rzemieślniczych, izb rzemieślniczych i Centralnego Związku Rzemiosła określa Krajowa Rada Rzemiosła, w po-

rozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. Wysokość odpisów na te fundusze nie może być wyższa od określonej w przepisach dla jednostek gospodarki uspołecznionej.

4. Składki członkowskie i odpisy na fundusze socjalny i mieszkaniowy podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji."

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. *Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: Z. *Surowiec*

90

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1986 r.

w sprawie zasad i trybu przekazywania między jednostkami gospodarki uspołecznionej państwowych nieruchomości rolnych i leśnych oraz niektórych innych nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele gospodarki rolniczej i leśnej, a także właściwości organów w tych sprawach.

Na podstawie art. 276 i 283 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242 oraz z 1985 r. Nr 22, poz. 99) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy przekazywania na cele produkcji rolniczej i leśnej państwowych nieruchomości:

- 1) rolnych — w rozumieniu Kodeksu cywilnego,
- 2) leśnych — stanowiących lasy, grunty leśne i nieleśne oraz inne nieruchomości przeznaczone do produkcji leśnej w rozumieniu przepisów o państwowym gospodarstwie leśnym,
- 3) innych przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele gospodarki rolniczej i leśnej niezależnie od dotychczasowego sposobu ich wykorzystywania — zwanych dalej „nieruchomościami”.

2. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą nieruchomości stanowiących mienie gminne oraz zakładów w rozumieniu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych.

§ 2. Nieruchomość przekazuje się jednostkom gospodarki uspołecznionej, zwanym dalej „jednostkami”:

- 1) państwowym — w zarząd,
- 2) innym — w użytkowanie.

Rozdział 2

Właściwość organów oraz tryb i zasady przekazywania nieruchomości.

§ 3. Przekazanie nieruchomości następuje na podstawie decyzji wydanej na wniosek zainteresowanej jednostki przez właściwy ze względu na położenie nierucho-

mości terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki gruntami stopnia podstawowego.

§ 4. 1. Wniosek o przekazanie nieruchomości powinien określać:

- 1) posiadacza nieruchomości,
- 2) miejsce położenia nieruchomości,
- 3) obszar nieruchomości,
- 4) numery działek ewidencyjnych nieruchomości,
- 5) cel, na jaki nieruchomość ma być przeznaczona, oraz uzasadnienie możliwości racjonalnego jej zagospodarowania,
- 6) czas, na jaki nieruchomość ma być przekazana.

2. Do wniosku powinny być załączone:

- 1) wyciąg z rejestru gruntów, a także kopia lub wrys z mapy ewidencyjnej nieruchomości, z wykreślonym przebiegiem jej granic, a w odniesieniu do nieruchomości państwowego gospodarstwa leśnego — wykaz i opis nieruchomości według oddziałów i pododdziałów w nadleśnictwie oraz wrys z mapy gospodarczej (geodezyjnej) z wykreśleniem granic nieruchomości,
- 2) zestawienie powierzchni poszczególnych klas gruntów oraz aktualna polisa ubezpieczeniowa obiektów budowlanych znajdujących się na nieruchomości,
- 3) opinia terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw planowania przestrzennego oraz społeczno-gospodarczego stopnia wojewódzkiego, a w odniesieniu do nieruchomości zabytkowych — stanowisko wojewódzkiego konserwatora zabytków,
- 4) pisemna zgoda dotychczasowego posiadacza nieruchomości, a w odniesieniu do nieruchomości określonych w § 1 ust. 1 pkt 2 — zgoda Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

3. Przepis ust. 2 pkt 4 nie dotyczy nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi.